

sions-Forslaget skal da gaa ud paa, at Beskatningen efter Areal ændres til en Beskatning af det avlede Produkt. — Af de nærmere Regler anføres: Afgiften paahviler Brugerne af de paagældende Arealer, og enhver, der dyrker Tobak, er derfor pligtig til inden Udgangen af hvert Aars Juli Maaned til Vurderingsformanden for den Skyldkreds, hvorunder Arealerne høre, at gøre Anmeldelse derom med Angivelse af Arealernes Størrelse og Beliggenhed. Vurderingsformanden foretager derefter med Bistand af Vurderingsmændene i den Kommune, hvori Arealerne ligge, en Opmaaling af disse, og vedkommende Oppebørselsbetjent beregner saa Afgiften. Er en afgiftspligtig utilfreds med den skete Opmaaling, kan han forlange, at Politivrigheden foranstalter en Opmaaling ved en Landinspektør. Afgiften kan af Finansministeren nedsættes i Tilfælde af Misvækst o. l. Afgiften forfalder til Betaling næste Aars 1. April.

Angaaende Anledningen til Lovforslagets Fremsættelse bemærkes: Ved Toldloven af 1908 forhøjedes Tolden paa Raatobak fra 29 Øre pr. kg. til 64 Øre pr. kg, og Toldbeskyttelsen for den indenlandske Tobaksavl forhøjedes saaledes med 35 Øre pr. kg. Dette har medført, at den indenlandske Tobaksavl har taget Fart — Antallet af Tobaksdyrkere er fra Tiden før Toldloven indtil Efteraaret 1910 steget til det dobbelte — og da nu den høje Told paa Tobak udelukkende skyldes fiskale Hensyn, mener Ministeriet, at der bør træffes Foranstaltninger til, at ikke den paaregnede Indtægt af Tobakstolden formindskes. Lovforslaget tilsigter paa den anden Side ikke at umuliggøre indenlandsk Tobaksdyrkning, men kun at lade Villkaarene for Dyrkerne vedblive at være de samme som før Toldloven. — *Folketingets* Udvalgs Flertal (Carl Hansen, Kr. Jensen, N. P. Jensen, Jerichow, Laursen, P. T. Nielsen, Nørhave og Pedersen-Nyskov), der slutter sig til Lovforslaget, erkender dog, at det teoretisk set er en ufuldkommen Metode at beregne Afgiften i Forhold til det dyrkede Areal, hvorved Størrelsen af Afgiften paa det færdige Produkt bliver afhængig af, hvor meget der dyrkes . . . Den foreslaaede Beskatningsform er imidlertid med de til Raadighed staaende Paaligningsorganer saa praktisk og let gennemførlig, at Flertallet under Hensyn til Tobaksdyrkningens ubetydelige Omfang og Afgiftens ringe finansielle Betydning maa foretrække denne Form, der ogsaa anvendes andetsteds, for en teoretisk rigtigere, men administrativt set besværligere og bekosteligere Beregning af Afgiften i Forhold til det færdige Produkt. Et Ændrings-